

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Filipa Skřivana a JUDr. Ing. Venduly Sochorové v právní věci

navrhovatelů: a) **Ing. H. H.**

bytem X

b) **P. M.**

bytem X

obě zastoupeny obecným zmocněncem Mgr. A. H.

bytem X

c) **F. K.**

bytem X

d) **P. K.**

bytem X

proti

odpůrci:

městys Buchlovice

sídlem náměstí Svobody 800, Buchlovice

zastoupen Mgr. Filipem Petrášem, advokátem

sídlem Opletalova 1525/39, Praha 1

za účasti:

M. P. K.

bytem X

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu Buchlovice, vydaného usnesením zastupitelstva městyse Buchlovice č. 71/07/2023ZM ze dne 21. 12. 2023,

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

1/2025

takto:

- I. Návrh se zamítá.
- II. Navrhovatelé jsou povinni společně a nerozdílně nahradit odpůrci náklady řízení ve výši 20 868 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Filipa Petráše, advokáta.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:**I. Vymezení věci**

1. Navrhovatelé jsou vlastníky pozemků v katastrálním území B. a svým návrhem se domáhají zrušení shora označeného územního plánu.

II. Návrh

2. Navrhovatelé namítají, že napadené opatření obecné povahy nebylo v rozporu s § 173 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), vyvěšeno na úřední desce Městského úřadu Uherské Hradiště.
3. Text příloh A. P. a Q. (nyní na stránkách uveřejněno jako „026 - odůvodnění – vyhodnocení stanovisek námitek a připomínek“) nebyl na stránkách odpůrce zveřejněn ještě 1. 2. 2024.
4. Zadání územního plánu (na stránkách městyse Buchlovice není toto zadání zveřejněno) hovoří o „Územní studii Buchlovice – Smraďavka“, která se má většinou zapracovat. V odůvodnění napadeného územního plánu se píše, že územní studie byla použita při zpracování územního plánu. Podle navrhovatelů nebyla tato studie nikdy zveřejněna ani nebyla a dodnes není v evidenci územně plánovacích činností a nebyla řádně projednána.
5. Součástí opatření obecné povahy nebylo rozhodnutí o námitkách. Osoby, které podaly námítka, byly odkázány na probíhající změnu číslo I. územního plánu s odůvodněním, že veškeré jejich námítka budou projednány a bude jim vyhověno v plné rozsahu.
6. Navrhovatelé dále uvádí, že samo napadené opatření obecné povahy obsahuje mnoho chyb, například:
 - v rámci nového území Nové Sady je naprosto nedorozřešené i neřešené kapacitní zatížení školky a školy
 - v rámci připomínky č. 24 a 25 není uvedeno jméno Ing. H. H.
 - námítka č. 21 a 23 byly zamítnuty s odůvodněním, že nebylo prokázáno, že stavbu nelze na vymezených pozemcích realizovat. To není pravda, v obou námitkách byl uveden odkaz na § 25 odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“), kde jsou jasné a zřejmé vzdálenosti staveb
 - u stejných námitek je uvedeno, že na parcele č. X/ je umožněna výstavba. Parcela číslo XA se však nachází cca 1 km mimo předmětné území a není ve vlastnictví majitelů, kteří podávali připomínky a námítka

1/2025

- u námitek č. 22, 24 a 19 je uvedeno, že údajná komunikace je v územním plánu již od roku 2006, proto nelze námitkám vyhovět. Pokud došlo k zásahu do soukromého vlastnictví již v roce 2006 a obec nevybudovala ani 1 metr údajné cyklostezky, je argumentace územním plánem z roku 2006 absurdní
- u námítky č. 30 je v rozporu se stavebním povolením č. j. 2027/97-OV/105-S-Rozh
- námítky č. 21 a 22 mají stejné číslo jednací (MUUH-SŽP/62363/2023/DubP), přestože každá námitka byla podána zvlášť a jedná se o jiné plochy.

III. Vyjádření odpůrce

7. Odpůrce ve svém vyjádření uvádí, že veřejná vyhláška oznamující vydání opatření obecné povahy byla vyvěšena na úřední desce pořizovatele dne 22. 12. 2023 a sňata dne 9. 1. 2024. Hned po schválení dne 22. 12. 2023 byly zveřejněny všechny dostupné podklady opatření obecné povahy na stránkách odpůrce a pro jistotu byl zveřejněn i odkaz na stránky pořizovatele, kde bylo zveřejněno kompletně. Veřejná vyhláška oznámení o projednání návrhu zadání ze dne 5. 5. 2020 byla v souladu s § 47 odst. 2 a 3 a § 20 odst. 1 a 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), vyvěšena na úřední desce dne 11. 5. 2020 a sňata dne 12. 6. 2020.
8. Územní studie pro oblasti Lázně Leopoldov a ATC Smraďavka byla rozpracována a doposud nebyla zaregistrována v evidenci územně plánovací činnosti, a s ohledem na to nebylo schváleno její využití. Pořizovatel však zpracování dané studie toliko doporučil, nepodmínil jím vydání napadeného opatření obecné povahy.
9. Součástí usnesení, kterým bylo vydáno napadené opatření obecné povahy, bylo i rozhodnutí o námitkách, kde se uvádí, že zastupitelstvo rozhodlo o námitkách tak, jak je uvedeno v příloze č. 3-2 návrhu Opatření obecné povahy – příloha č. 2.
10. Kapacita školských zařízení je dle odpůrce dostačující, počet obyvatel je stabilní. Naplnění lokality Nové sady s očekávanou kapacitou cca 100 rodinných domů odpůrce očekává nejdříve za 10 let a v napadeném opatření obecné povahy vymezil dostatek ploch umožňujících rozšíření kapacit školy a školky.
11. Jméno Ing. H. u připomínek č. 24 a 25 chybí, ovšem v rámci textové části je uvedeno.
12. Na zařazení pozemků u připomínek č. 21 a 23 dle požadavků navrhovatelů není právní nárok. Zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon (dále jen „nový stavební zákon“), nestanovuje žádné minimální odstupové vzdálenosti objektů, pouze odstupy od hranic pozemku, požárně nebezpečný prostor apod.
13. V případě označení pozemku č. XB je dle odpůrce z kontextu zřejmé, že se jedná o chybu v psaní.
14. Odpůrce v rámci odůvodnění k námitkám č. 22, 24 a 19 uváděl, že je v plánu výstavba předmětné komunikace, a to z důvodu zvýšení bezpečnosti provozu pěších a cyklistů směřujících z Boršic do lokality Smraďavka. K uvedenému je pak navrženo chybějící komunikační propojení mezi účelovou komunikací u soutoku Buchlovského potoka a Dlouhé řeky s komunikací vedenou podél vodní nádrže Sovín. Stezka je vedena podél

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

1/2025

Buchlovského potoka ke hrázi vodní nádrže Sovín, kde se u Penzionu Na přehradě napojuje na stávající komunikaci vedoucí podél vodní nádrže směrem k lokalitě Smraďavka. Pro vybudování integrované stezky je navržen koridor. Navrhovatelé zjevně vypořádání námitek nepochopili.

15. Námitka č. 30 byla zamítnuta, neboť majitelé sousedního pozemku nesouhlasili s vymezením zastavitelné plochy BI 14, neboť případné dopravní napojení by bylo řešeno přes jejich pozemky.
16. Stejně číslo jednací u námitek č. 21 a 23 je dle odpůrce chybou v psaní bez vlivu na vypořádání námitek.

IV. Posouzení věci

17. Zdejší soud se nejprve zabýval aktivní procesní legitimací navrhovatelů. Obecně platí, že splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude dáno, bude-li navrhovatel logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení své právní sféry příslušným opatřením obecné povahy (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120).
18. V nynější věci jsou tvrzení navrhovatelů týkající se jejich aktivní procesní legitimace značně úsporná a kusá (stejně jako celý návrh). Navrhovatelé toliko upozorňují na skutečnost, že vlastní pozemky v daném katastrálním území a územní plán se dotýká jejich majetkových práv. Nejvyšší správní soud však ve své judikatuře připouští, že v případě některých opatření obecné povahy bude dotčení navrhovatele z povahy věci zřejmé toliko z titulu vlastnického práva k určité nemovité věci a pro naplnění podmínky aktivní procesní legitimace bude plně dostačující obecnější tvrzení či poukaz na existenci takového práva, typicky např. v případě opatření obecné povahy vydaných v oblasti územního plánování (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2019, č. j. 8 As 247/2018-70). K tomu nyní přistupuje skutečnost, že všichni navrhovatelé v procesu pořizování územního plánu uplatnili námitky, z nichž je patrné, jakým způsobem se jich napadená regulace dotýká. Aktivní procesní legitimace je tedy v případě navrhovatelů dána. Aktivní věcná legitimace (tj. zda napadené opatření obecné povahy do práv navrhovatelů skutečně zasáhlo a zda se tak stalo zákonným způsobem) je již otázkou věcného posouzení návrhu.
19. Ve věci bylo nařízeno jednání. O změnu termínu jednání nejprve požádal odpůrce, neboť substitut zástupce odpůrce (který se věcí v advokátní kanceláři zabývá) měl plánovanou zahraniční dovolenou. Této žádosti zdejší soud nevyhověl, neboť za podstatné považoval z hlediska důležitých důvodů pro změnu termínu jednání výhradně okolnosti na straně účastníků či jejich zástupců, nikoliv substitučních zástupců, o čemž zdejší soud zástupce odpůrce telefonicky vyrozuměl. O změnu termínu jednání poté požádaly i navrhovatelky a) a b) přípisem doručeným zdejšímu soudu dne 1. 4. 2025, a to z důvodu pracovní neschopnosti jejich obecného zmocněnce. Ani této žádosti zdejší soud nevyhověl. Vzal v úvahu skutkové okolnosti nynější věci, ve které po celou dobu řízení obě navrhovatelky jednaly samy a nezastoupené a jejich zastoupení bylo zdejšímu soudu poprvé doloženo až pouhé tři dny před jednáním spolu s omluvou, přičemž podle údajů na neschopence byl obecný zmocněnec navrhovatele v pracovní neschopnosti již od počátku února, tj. dva měsíce. Za této situace Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

1/2025

nepovažoval zdejší soud tuto okolnost (nadto bez uvedení důvodů pracovní neschopnosti) za důležitý důvod pro změnu termínu jednání, o čemž zástupce navrhovatelek rovněž telefonicky vyrozuměl. Navrhovatelky a) a b) se jednání nezúčastnily, což však s ohledem na shora uvedené projednání a skončení věci nebrání [§ 50 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)].

20. Napadené opatření obecné povahy přezkoumal zdejší soud v souladu s § 101d odst. 1 s. ř. s. – vázán rozsahem a důvody návrhu. Vycházel přitom rovněž z § 101b odst. 2 s. ř. s., podle něhož obsahuje-li návrh řádně uplatněné návrhové body, nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na dosud nenapadené části opatření obecné povahy nebo jej rozšiřovat o další návrhové body. Rozšíření návrhových bodů by ostatně v nynější věci nepřipadalo v úvahu i s ohledem na skutečnost, že návrh byl podán na samém sklonku lhůty pro jeho podání ve smyslu § 101b s. ř. s. (viz dále).
21. O tom byli navrhovatelé v průběhu jednání zdejším soudem opakovaně poučeni. Již v průběhu jednání zdejší soud navrhovatelům vyjasnil, že se s ohledem na výše uvedené nemůže zabývat otázkami poprvé vznesenými až v průběhu jednání, které nemají žádný předobraz v uplatněných návrhových bodech. Takto nově vznesená tvrzení nelze pokrýt obecným vyjádřením v návrhu, že „*nebylo rozhodnuto o námitkách*“. To se týká zejména tvrzení, že vyřazení pozemků navrhovatele d) ze zastavitelných ploch bylo dle vyjádření pana D. při veřejném projednání způsobeno pouze chybou v barvách, která bude napravena, a že v případě pozemků navrhovatele c) je správný postup takový, že nejprve se udělá územní plán a teprve poté se odděluje pozemek z lesního na stavební (a nikoliv naopak). S ohledem na to by bylo rovněž nadbytečné provádět k těmto otázkám důkazy výsledkem pánů D. a S. a znaleckým posudkem oceňujícím nemovitosti navrhovatelů c) a d).
22. Navrhovatelé v první řadě namítají, že napadené opatření obecné povahy nebylo v rozporu s § 173 odst. 1 správního řádu vyvěšeno na úřední desce Městského úřadu Uherské Hradiště, tj. pořizovatele.
23. Podle § 173 odst. 1 správního řádu *opatření obecné povahy, které musí obsahovat odůvodnění, správní orgán oznámí veřejnou vyhláškou; opatření obecné povahy zveřejní též na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodech se opatření obecné povahy týká. Ustanovení § 172 odst. 1 platí obdobně. Opatření obecné povahy nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyvěšení veřejné vyhlášky.*
24. V usnesení ze dne 6. 3. 2012, č. j. 9 Ao 7/2011-489, dospěl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k závěru, že pro účinnost vydaného opatření obecné povahy (v daném případě zásad územního rozvoje, ale vztaženo i na územní plány, regulační plány či vymezení zastaveného území) je nutno aplikovat výhradně § 173 odst. 1 a § 25 odst. 3 správního řádu. Opatření obecné povahy tedy nabývá „*účinnosti patnáctým dnem po dni vyvěšení veřejné vyhlášky, kterou se oznamuje vydání opatření obecné povahy, na úřední desce správního orgánu, který toto opatření obecné povahy vydal.*“ Tyto závěry Nejvyšší správní soud zopakoval např. v rozsudcích ze dne 20. 12. 2012, č. j. 3 Aos 1/2012-33, nebo ze dne 20. 1. 2021, č. j. 2 As 320/2019-66. Vydání územního plánu se tedy oznamuje na úřední desce toho

1/2025

správního orgánu (obce), který územní plán vydal. Zákon nevyžaduje vyvěšení na úřední desce pořizovatele.

25. Z judikatury dále vyplývá, že v případě oznámení územního plánu veřejnou vyhláškou nemusí správní orgán zveřejňovat celý obsah písemnosti, ale postačí, pokud vyvěsí na úřední desce a zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup pouze oznámení se základními údaji o jejím obsahu s uvedením, kdy a kde je možné do písemnosti nahlédnout (citované usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 9 Ao 7/2011-489, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2022, č. j. 8 As 147/2020-53).
26. Ze správního spisu předloženého odpůrcem plyne, že veřejná vyhláška odpůrce oznamující vydání napadeného územního plánu spolu s informací, že do něj je možné (včetně odůvodnění a dokladové dokumentace) nahlédnout u správního orgánu, který jej vydal, a v listinné podobě u pořizovatele, byla vyvěšena na úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup (elektronická úřední deska) odpůrce i pořizovatele, a to od 22. 12. 2023 do 8. 1. 2024 (dokumenty č. 150 a 152 správního spisu). Opak neprokazují ani screenshoty provedené k důkazu při jednání soudu, neboť u části z nich nebylo jasné, kdy byly pořízeny, a ostatní byly pořízeny dne 1. 4. 2025. To, že se určitá písemnost na úřední desce nenacházela v dubnu 2025, nic nevypovídá o tom, jaký byl obsah úřední desky na přelomu let 2023 a 2024. Navrhovatelé tedy dokumenty ve správním spisu prokazující vyvěšení písemností na úřední desce pořizovatele ani nijak relevantně nezpochybnili. Spolu se skutečností, že vyvěšení na úřední desce pořizovatele nemá z hlediska účinnosti územního plánu význam, to vedlo zdejší soud k závěru, že k této otázce není třeba dalšího dokazování; jako nadbytečný proto shledal nekonkrétní důkazní návrh vznesený při jednání na prověření obsahu úřední desky pořizovatele v době vydání napadeného územního plánu.
27. Napadené opatření obecné povahy tedy bylo řádně oznámeno ve smyslu § 173 odst. 1 správního řádu a nabylo účinnosti dne 8. 1. 2024 (neboť dne 6. 1. 2024 byla sobota, srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2022, č. j. 4 Afs 264/2018-85, bod 87). To mimo jiné znamená, že návrh podaný dne 6. 1. 2025 je včasný.
28. Jinou otázkou je povinnost pořizovatele dle § 165 odst. 3 stavebního zákona zajistit zveřejnění územního plánu způsobem umožňujícím dálkový přístup. Tu může pořizovatel dle zdejšího soudu splnit jak bezprostředně po vydání územního plánu, tak s určitým (přiměřeným) časovým odstupem. Pokud však navrhovatel v návrhu na zrušení opatření obecné povahy uplatňuje námitku porušení dané povinnosti, měl by také specifikovat, jak se namítané pochybení reálně dotklo jeho právní sféry, respektive, jakým konkrétním způsobem mu daný deficit znemožnil uplatňování jeho práv v procesu územního plánování, respektive v následném přístupu k soudní ochraně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2024, č. j. 3 As 176/2023-95). V nynější věci navrhovatelé netvrdí, že územní plán není zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup. Z návrhu ostatně vyplývá, že navrhovatelé jsou s jeho obsahem obeznámeni. Pokud v návrhu namítají pouze to, že některé přílohy nebyly zveřejněny na stránkách odpůrce ještě dne 1. 2. 2024 (v případě

1/2025

územního plánu, který nabyl účinnosti dne 8. 1. 2024), nesvědčí to samo o sobě o nezákonnosti postupu pořizovatele ani o dotčení práv navrhovatelů.

29. Tvzení navrhovatelů, že součástí napadeného územního plánu nebylo rozhodnutí o námitkách, není ničím podloženo a jedná se čirou spekulací. Ze správního spisu vyplývá, že dne 15. 11. 2023 zaslal pořizovatel dotčeným orgánům mimo jiné návrh rozhodnutí o námitkách a návrh vyhodnocení připomínek (dokument č. 133 správního spisu). Text návrhu není součástí předloženého správního spisu (byl zasílán toliko elektronicky), nicméně dotčené orgány se k návrhu rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek vyjadřovaly a v usnesení zastupitelstva odpůrce, kterým byl územní plán vydán, se uvádí, že text všech námitek a připomínek a rozhodnutí o nich včetně odůvodnění je nedílnou součástí textové části odůvodnění jako příloha. Odpůrce dále předložil zdejšímu soudu v elektronické podobě kompletní územní plán. Přílohou textové části odůvodnění datované listopadem 2023 je rozhodnutí o námitkách a vypořádání připomínek. Za této situace není rozumných pochyb o tom, že odpůrce vydal napadený územní plán včetně rozhodnutí o námitkách a vypořádání připomínek.
30. Také videozáznam z jednání zastupitelstva provedený jako důkaz při jednání soudu nic takového neprokazuje, spíše naopak. Jeden ze zastupitelů v průběhu jednání zastupitelstva uvádí, že „*máme zvednout ruku pro to*“, že námitky a připomínky zamítáme. Je přitom patrné, že tento zastupitel s obsahem územního plánu a způsobem řešení námitek nesouhlasí. Rovněž navrhovatel d) v průběhu jednání před zdejším soudem argumentaci ohledně návrhového tvrzení, že nebylo rozhodnuto o námitkách, posunul tak, že zastupitelé se nevypořádali s námitkami, a proto může dojít k chybám. Požadavku navrhovatelů, aby si zastupitelé formou svědecké výpovědi ke zdejšímu soudu „*došli odůvodnit, proč záměrně blasovali pro špatný územní plán*“, zdejší soud rovněž nevyhověl. Nejedná se o skutkovou otázku, k níž by se měli vyjadřovat svědci. Kvalita odůvodnění územního plánu je otázkou právní.
31. Skutečnost, že návrh zadání z roku 2020 není v současné době zveřejněn na stránkách odpůrce, nepředstavuje nezákonnost, neboť to žádná právní norma odpůrci neukládá. Ze správního spisu plyne, že veřejná vyhláška oznámení o projednání návrhu zadání územního plánu byla na úřední desce (včetně elektronické úřední desky) pořizovatele v souladu s § 47 odst. 2 a 3 stavebního zákona vyvěšena od 11. 5. 2020 do 12. 6. 2020. Dle vyhlášky byl i samotný návrh zadání zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup na stránkách odpůrce i pořizovatele. Navrhovatelé ani netvrdí, že v dané době tomu bylo jinak.
32. Co se týče územní studie „Buchlovice – Smraďavka“, navrhovatelé i odpůrce se shodují v tom, že tato územní studie nebyla zaregistrována v evidenci územně plánovací činnosti a nebyla zveřejněna. Odpůrce k tomu dodává, že územní studie byla rozpracována a nebylo schváleno její využití. Pokud se za tohoto stavu v odůvodnění napadeného územního plánu na str. 37 objevuje poznámka, že „*pro správní území Buchlovice byly pořízeny dvě územní studie v roce 2021. Tyto studie byly zpracovány na lokalitu Smraďavka a lokalitu Nové Sady. Územní studie byly použity při zpracování ÚP Buchlovice.*“, jedná se o dílčí vadu odůvodnění. Územní studie pro lokalitu Smraďavka však neprochází správním spisem, v průběhu procesu

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

1/2025

pořizování územního plánu se o ní odpůrce, pořizovatel, zpracovatel ani dotčené orgány konkrétně nezmiňují a z ničeho neplyne, že by materiálně byla podkladem napadeného územního plánu. Navrhovatelé přitom v návrhu nijak věcně nezpochybňují řešení území Lázní Leopoldov a Smraďavky.

33. Navrhovatelé nespecifikují, jak se jejich práv dotýká tvrzená nedořešená kapacita mateřské a základní školy. Zjednodušeně řečeno, navrhovatelky a) a b) ve svých námitkách usilovaly o to, aby plocha veřejného prostranství P.60 na jejich pozemcích byla změněna na návrhovou plochu dopravní (DS), aby jiné jejich pozemky byly zařazeny do ploch rekreace (RI, RH) namísto stabilizovaných ploch zeleně přírodního charakteru (ZP), a dále požadovaly, aby plocha DS Z.83 na dalších jejich pozemcích – cyklostezka propojující Boršice s lokalitou Smraďavka – byla navržena i na ostatních pozemcích (podél nádrže Sovín) jiných vlastníků. Navrhovatel c) se domáhal zařazení jednoho ze svých pozemků do funkční plochy RH (rekreace hromadná – rekreační areály) namísto plochy ZS (zelen sídelní ostatní), a druhého svého pozemku do funkční plochy OL (občanské vybavení lázeňské) namísto plochy LU (lesní všeobecné). Navrhovatel d) usiloval o zařazení svých zemědělských pozemků do ploch BI – bydlení individuální. Za této situace se zdejší soud kapacitou školních a předškolních zařízení věcně nezabýval (bez ohledu na skutečnost, že daná otázka by mohla být soudem hodnocena až při posuzování proporcionality přijatého řešení, jehož nutnou podmínkou je uplatnění příslušných námitek). Jak nadto uvedl odpůrce ve svém vyjádření k návrhu, naplnění lokality Nové sady s očekávanou kapacitou cca 100 rodinných domů lze očekávat nejdříve za 10 let a v územním plánu je vymezeno dostatek ploch umožňujících rozšíření kapacit školy a školky.
34. Navrhovateli poukazované „chyby“ napadeného opatření obecné povahy mají zčásti charakter chyb v psaní nebo drobných nepřesností v textu, které nemohou mít vliv na jeho srozumitelnost a zákonnost. To se týká v první řadě skutečnosti, že v seznamu připomínek není u připomínek 24 a 25 vedle jména navrhovatelky b) též jméno navrhovatelky a), přičemž obě navrhovatelky podaly připomínky společně. Ve vypořádání připomínek totiž jména obou navrhovatelek uvedena jsou a je tudíž zřejmé, že takto byly připomínky vypořádány. V odůvodnění rozhodnutí o námitkách č. 21 a 23 je uvedeno, že na základě připomínky byl do zastavitelné plochy Z.45 pro individuální rekreaci zahrnut i pozemek 1862/2. Zde jde o zjevnou chybu v psaní, neboť do zastavitelných ploch byl na základě připomínky č. 6 zařazen pozemek A. a A. K. č. XB. U námitek č. 21 a 22 je v odůvodnění územního plánu uvedeno shodné číslo jednací MUUH-SŽP/62362/2023/DubP. Opět se však jedná o bezvýznamnou chybu v psaní, dle správního spisu má námitka č. 22 přidělené číslo jednací MUUH-SŽP/62361/2023/DubP.
35. V námitkách č. 21 a 23 se navrhovatelky a) a b) domáhaly rozšíření ploch rekreace na svých pozemcích. Uváděly, že částečně již byly pozemky č. XC a č. XD zařazeny do ploch rekreace, které umožňují na pozemcích umístit objekt pro individuální rekreaci. S ohledem na § 25 odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb. *vytvářejí-li stavby pro rodinnou rekreaci mezi sebou volný prostor, vzdálenost mezi nimi nesmí být menší než 10 m*. Vzhledem k tomu, že na sousedním pozemku č. XE již objekt pro rekreaci stojí a je umístěn téměř na hranici

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

1/2025

pozemku, je za použití výše uvedeného ustanovení využitelnost navržené plochy minimální, ne-li nemožná.

36. V odůvodnění rozhodnutí o námitkách odpůrce uvedl, že vymezená plocha je pro individuální rekreaci dostatečná a pro stavbu pro rodinnou rekreaci vyhovující. Námitkou nebylo prokázáno, že stavbu nelze na vymezených pozemcích realizovat. Dále odkázal na to, že navrhovatelky nemají nárok na zařazení svých pozemků do ploch rekreace.
37. Pokud navrhovatelky nyní v návrhu uvádějí, že tvrzení odpůrce nejsou pravdivá, neboť navrhovatelky v návrhu odkázaly na § 25 odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb., pak jim zdejší soud za pravdu nedává. Odpůrce v rozhodnutí o námitkách nepochybně nutnost dodržení odstupových vzdáleností dle citované vyhlášky. Pouze uvedl, že navrhovatelky neprokázaly, že vymezená plocha rekreace je pro umístění objektu pro rekreaci nedostatečná. Tento skutkový závěr nelze zpochybnit pouhým odkazem na text právního předpisu. Nahlédnutím do grafické části napadeného územního plánu lze přitom zjistit, že vymezená plocha rekreace na pozemcích navrhovatelek má rozměry cca 38 x 16,5 m a stavba na sousedním pozemku není umístěna přímo na hranici pozemku ani po celé délce hranice s pozemky navrhovatelek.
38. Pokud jde o námitky č. 22 a 24 (námitku č. 19 podal subjekt odlišný od navrhovatelů, proto se jí zdejší soud věnovat nebude), v nich navrhovatelky a) a b) upozorňovaly (zjednodušeně) na to, že na jejich pozemcích jsou navrženy plochy dopravní infrastruktury (cyklostezka), které následně navazují na komunikaci severně od nádrže Sovín, která je v napadeném územním plánu vymezena jako existující komunikace. Navrhovatelky uváděly, že tato komunikace (označena jako existující) ve skutečnosti neexistuje, a domáhaly se toho, aby místo této stabilizované plochy byly v napadeném územním plánu rovněž vymezeny návrhové plochy dopravní infrastruktury.
39. K tomu odpůrce v rozhodnutí o námitkách uvedl, že stávající komunikace vymezená podél severovýchodního okraje vodní nádrže Sovín v územním plánu odpovídá jejímu prostorovému vymezení v terénu. Tato komunikace je vymezená také v platném územním plánu z roku 2006 jako stávající účelová komunikace. Nesoulad mezi skutečným stavem území a údaji v katastru nemovitostí územní plán neřeší.
40. Za tohoto stavu se lze ztotožnit s odpůrcem v tom, že navrhovatelé zřejmě vypořádání dané námitky nepochopili, neboť tvrzení v návrhu, že pokud došlo k zásahu do soukromého vlastnictví již v roce 2006 a obec nevybudovala ani 1 metr údajné cyklostezky, je argumentace územním plánem z roku 2006 absurdní, nedává smysl. Podstata argumentace odpůrce tkví v tom, že komunikace severně od nádrže Sovín, která má charakter účelové komunikace, již dlouhodobě reálně existuje a je využívána, proto jí odpůrce nevymezil jako návrhovou plochu. Tento závěr navrhovatelé v návrhu ničím nezpochybňují.
41. V odůvodnění rozhodnutí o námitce č. 30, kterou se navrhovatel d) domáhal zařazení svých pozemků do ploch pro individuální bydlení, odpůrce uvedl, že návrhová plocha pro bydlení vymezená na pozemcích navrhovatele v návrhu pro společné jednání, byla z návrhu pro veřejné jednání vypuštěna, jelikož vlastník pozemků, přes které by bylo nutné dopravní přístup zabezpečit a případně vést potřebné sítě technické infrastruktury, s tímto řešením Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

1/2025

nesouhlasí. V územním plánu je vymezen dostatek ploch pro rozvoj bydlení, které mají vhodnější podmínky pro výstavbu rodinných domů, především z hlediska napojení na stávající dopravní a technickou infrastrukturu.

42. Pokud navrhovatelé v návrhu namítají pouze to, že vypořádání dané námítky je v rozporu se stavebním povolením č. j. 2027/97-OV/105-S-Rozh, zdejší soud jim přisvědčit nemůže. Jak plyne ze správního spisu, nejedná se o stavební povolení, nýbrž územní rozhodnutí, kterým Obecní úřad Buchlovice dne 9. 2. 1998 rozhodl o umístění stavby rodinného domu na pozemcích sousedících s pozemky navrhovatele d). V podmínkách rozhodnutí je mimo jiné uvedeno: *„Tímto se vyhovuje požadavku obce Buchlovice k ponechání části pozemku stavebníků pro případnou místní komunikaci podél vodního toku.“* V odůvodnění rozhodnutí se dále uvádí, že *„v průběhu řízení vznesla požadavek obec Buchlovice o umístění novostavby min. 8 m od místního vodního toku, aby bylo umožněno v budoucnu zde vést místní komunikaci. Tento požadavek je v souladu s předloženým návrhem a stavební úřad jej potvrdil i v podmínkách tohoto rozhodnutí.“* Daným územním rozhodnutím tedy na základě požadavku odpůrce byla v roce 1998 umístěna stavba na sousedních pozemcích tak, aby byl ponechán u vodního toku prostor pro případnou budoucí komunikaci. Žádná komunikace však daným rozhodnutím na pozemcích stavebníků umístěna nebyla. Vypořádání námítky proto není v rozporu s označeným územním rozhodnutím. Zbývá dodat, že územním rozhodnutím zdejší soud nedokazoval, neboť je součástí správního spisu. Ze stejných důvodů nebyl proveden navrhovaný důkaz částí odůvodnění rozhodnutí o námitkách.

V. Závěr a náklady řízení

43. Zdejší soud proto po posouzení návrhových bodů dospěl k závěru, že návrh je nedůvodný, a tudíž jej podle § 101d odst. 2 věty druhé s. ř. s. zamítl.
44. O náhradě nákladů řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Navrhovatelé ve věci nebyli úspěšní, a proto jim nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšným správním orgánům se v soudním řízení správním náhrada nákladů řízení zpravidla nepřiznává. Jak plyne z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47: *„Žalované správní orgány ovšem mají právo na náhradu účelně vynaložených nákladů přesahujících jejich běžnou úřední činnost. Příkladem může být řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy (např. územního plánu) vydaného malou obcí, která nedisponuje odborným personálem ani potřebnými finančními zdroji nezbytnými pro vedení složitého soudního řízení. Odbornou agendu spojenou s pořizováním územního plánu zákon svěřuje pořizovateli [srov. § 2 odst. 2 písm. a) stavebního zákona z roku 2006], který však za vydaný územní plán nenese odpovědnost, neboť odpůrcem v řízení před soudem je obec, jejíž zastupitelstvo opatření obecné povahy vydalo (§ 101a odst. 3 s. ř. s.). V takové situaci nelze náklady vynaložené v řízení před soudem považovat za součást běžné úřední činnosti odpůrce a ten má právo na jejich náhradu v plné výši (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).“* Přesně o takovou situaci se jedná i v nyní posuzované věci. Odpůrce je městysem o necelých 2 500 obyvatelích a nevykonává působnost orgánu územního plánování ve smyslu § 6 odst. 1 stavebního zákona. Náklady na právní zastoupení v řízení o návrhu na zrušení územního plánu lze tudíž hodnotit jako účelně vynaložené.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

1/2025

45. Při určení náhrady nákladů řízení vycházel zdejší soud z vyčíslení doloženého zástupcem odpůrce. Náhradu nákladů řízení je namístě přiznat za celkem 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření k návrhu, účast na jednání před soudem) podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), a § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Za každý úkon náleží odměna ve výši 4 620 Kč a režijní paušál ve výši 450 Kč. Naopak, náhradu nákladů řízení nelze přiznat za úkon spočívající v další poradě s klientem po podání vyjádření k návrhu, neboť po podání vyjádření se již do jednání v řízení nic nestalo, a v údajném doložení důkazů (neboť byl doložen správní spis, k čemuž byl odpůrce bez dalšího povinen), a účast na jednání nelze započítat jako dva úkony, neboť jednání trvalo od 10.30 do 12.15 hod., a tedy dvě hodiny nepřesáhlo. Za provedené úkony tedy náleží celkem 15 210 Kč.
46. Zdejší soud dále přiznal dle § 13 odst. 1 a 5 advokátního tarifu odpůrci náhradu nákladů na cestovní výdaje zástupce (cesta osobním automobilem na jednání), ovšem nikoliv z Prahy do Brna a zpět, nýbrž ze sídla substitučního zástupce, který se jednání účastnil, tj. z Veselí nad Moravou do Brna a zpět. Cesta činí celkem 150 km, průměrná spotřeba 5,1 l motorové nafty/100 km, dle § 1 písm. b) a § 4 písm. c) vyhlášky č. 475/2024 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad pro rok 2025, se jedná o částku 1 136 Kč. Dle § 14 odst. 3 advokátního tarifu je k tomu třeba přičíst náhradu za čas strávený na cestě ve výši 900 Kč (šest započatých půlhodin). Jelikož zástupce odpůrce vykonává advokacii jako společník společnosti, která je registrovaným plátcem DPH, je třeba k celkovým nákladům zastoupení ve výši 17 246 Kč přičíst částku odpovídající 21% sazbě daně. Celkem jsou tedy navrhovatelé povinni společně a nerozdílně odpůrci na nákladech řízení nahradit částku 20 868 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.
47. Osobě zúčastněné na řízení zdejší soud neuložil žádnou povinnost a pro přiznání náhrady nákladů řízení neshledal ani jiné důvody hodné zvláštního zřetele.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

1/2025

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 3. dubna 2025

David Raus v.r.
předseda senátu